

~~in~~facto

- FUKSIVIIKKO TAKANAPÄIN
- SKANDINAVIA XQ
- INDECS CHALLENGE ULKKARIN SILMIN
- JARI PORTTILA SPECIAL
- AAMULUENNOLLE MENEMISEN VAIKEUS

JOIN THE **NEW** **GENERATION** OF GLOBAL BUSINESS DEVELOPERS!

REDDAL offers business development as a 24/7 outsourced global service. Working with senior management from strategy, through operational efficiency to financial turnaround, our mission is to drive growth across companies of all sizes. Our client base covers companies with revenues from 10M€ to 10B€+, and we serve smaller companies on a pro bono basis.

WE ARE CURRENTLY looking for new talent to join our growing team as full-time analysts or spring/summer interns in 2013. Applications for full-time positions are accepted on a rolling basis. The deadline for internship applications is

31.10.2012

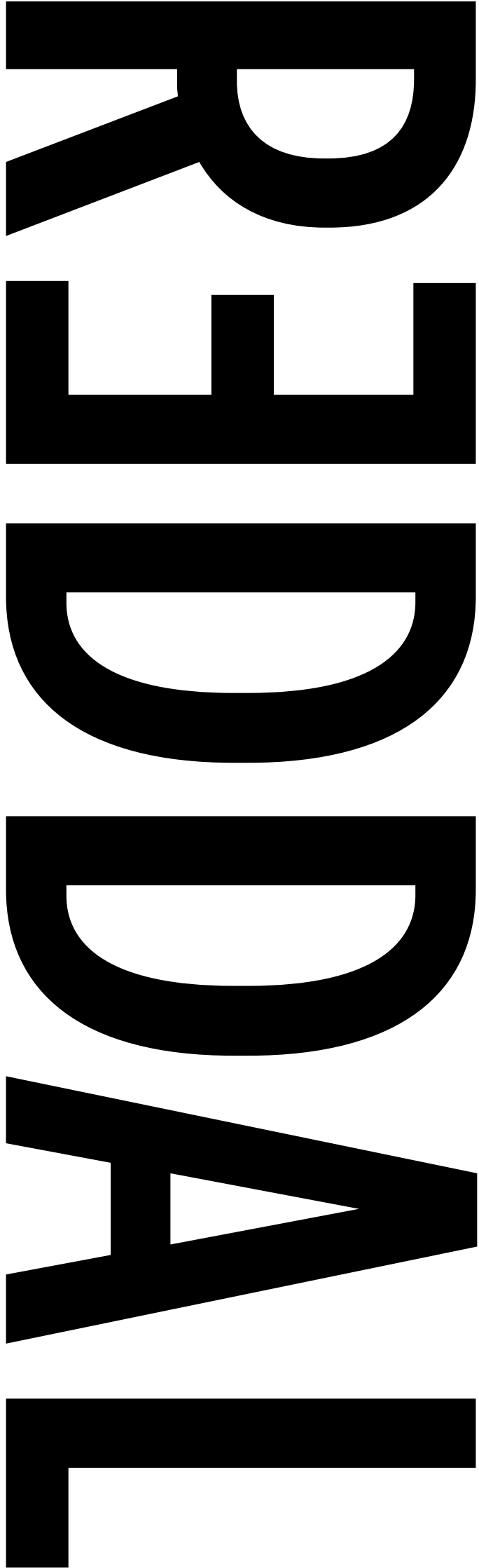
TO APPLY, please send your CV, cover letter, university transcript and high school diploma to **recruiting@reddal.com**. Internships are mainly open to 4th year university students and above.

For more information, visit **REDDAL.COM**
or email **marko.malkia@reddal.com**.

Access our website and
download the brochure in
pdf format by using the
QR code.

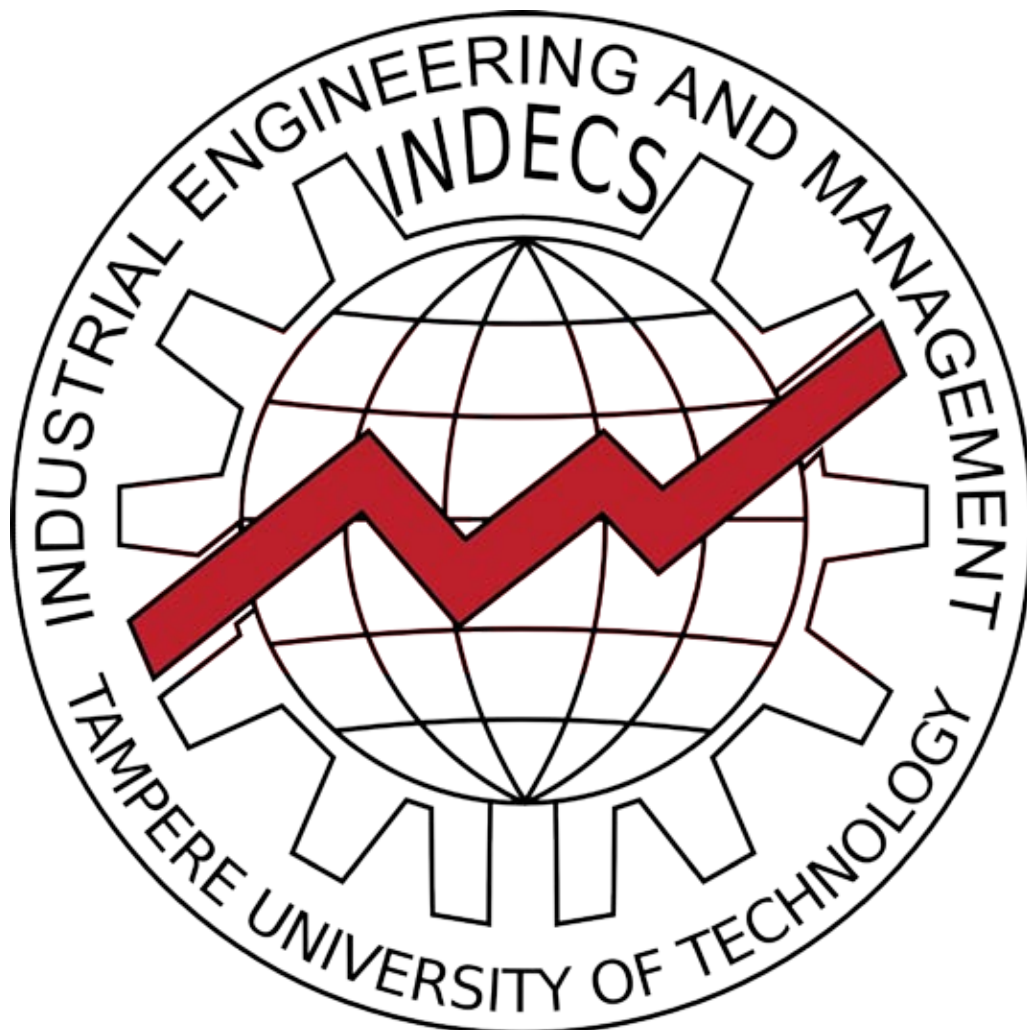

REDDAL

Indeksit

4	_____	PÄÄKIRJOITUS
5	_____	PUHEENJOHTAJAN PALSTA
6	_____	HALLOPEDIN KYNÄSTÄ
7	_____	FUKSI AVAUTUU
7	_____	JARI PORTTILA SPECIAL
8	_____	SKANDINAVIAN XQ
11	_____	TEK-PALSTA
12	_____	TUTALAINEN MAAILMALLA
14	_____	INDECS CHALLENGE
15	_____	ALUMNIN KUULUMISET
16	_____	HAASTE-PALSTA
17	_____	ULKKARIN SANA
18	_____	FUKSIVIIKKO

Infacto tulee - tuletko sinä?

Jeesus ei tule, oletko valmis? Mutta Infacto tulee se on varma. Hypistelet käsissäsi vuoden 2012 kolmatta Infactoa. Syksy on ollut raskas ja Infacton juttujen haaliminen ei enää ole ollut sitä helpointa työtä, mutta silti se on nyt tässä. Olkaas hyvät!

Toivottavasti fukseilla on ollut mielenkiintoinen koulu-syksy. Uskoisin, että se voi olla hieman erilaisempi kuin esimerkiksi lukion ensimmäinen viikko. Eiköhän fuksien mietteitä päästä lukemaan myöhemmin tässä lehdessä.

Itselläni on tällähetkellä pää niin tyhjä Appron jäljiltä, etten osaa kirjoittaa mitään järkevää. Tenttiviikko kolkuttelee ovelta ja joululoma on jo mielessä. Eihän se voi vielä olla?

Kirjoitin vuoden ensimmäisen Infacton pääkirjoitukseen siitä, että kuinka ruotsin kielen kurssi on minulle se vaikein asia tässä vaiheessa opintojani. Noh nyt olen ottanut loppuvastustani sarvista kiinni ja olen kovaa vauhtia suorittamassa kyseistä kurssia. Yyh.

Voin antaa yhden vihjeen. Käykää se oma vaikeinne kurssi mahdollisimman nopeasti. Kun tarpeeksi kauan ummistaa silmiään jollekin kurssille, se kyllä sieltä pamahtaa jossain vaiheessa lukujärjestykseenne. Se on varma kuin Felix tulee alas taivaalta, tavalla tai toisella.

Itselläni ko. kieli ei parantunut edes viikon kestäväällä SkandinavianXQ:lla. Mitä yksi kanssamatkaaaja sanoikin: "Ei herranjumala, enhän mä osaa tilata edes pullaa kahvilasta". Voin Teija lohduttaa sinua: En minäkään.

Mutta Ruotsista vaikkapa vakavampiin aiheisiin kuten kunnallisvaaleihin. Voin liputtaa jo tässä vaiheessa erästä TeLE:llä opiskelevaa hyvää ystävääni Teemu Markua, Tampereen 5. komeinta miestä, joka on hakemassa Tampereen kaupunginvaltuustoon. Toivonkin, että te jotka ette tiedä ehdokastanne ja haluatte opiskelijoiden

etuja ajavan kokoomuksen ehdokkaan sisään, lähdette tilaisuuden tulleen vaaliurnille, kirjoitatte lappuun 58 ja tsempataan, että "Voimaa ja notkeutta" saataisiin Tampereen kaupunginvaltuustoon!

Vaalipropaganda oli minun itseni keksimää, eikä aja kilan tai Indecsin hallituksen mielipiteitä. Tällähetkellä tekstin tuottaminen on erittäin vaikeaa, saati sen lukeminen. Nauttikaa syksystä, toisistanne ja vuoden kolmannesta Infactosta!

Mikko Rahikainen

Kiltalehti Infacton tyhjää lyövä päätoimittaja

JULKAISIJA JA KUSTANTAJA:

TTY:n tuotantotalouden kilta Indecs
indecs-hallitus@indecs.info

PÄÄTOIMITTAJA JA TAITTAJA: mikko.rahikainen@tut.fi

PAINOPAIKKA: Juvenes Print TTY, Tampere

PAINOMÄÄRÄ: 80 KPL

www.indecs.info

KANNEN KUVA: JUSSI PUNAMÄKI

14. LOKAKUUTA 2012

TAMPERE, TTY

Puheenjohtajan palsta

Kesä on jälleen kerran takana ja sitä myötä olemme saaneet uuden jalkapallon Euroopan mestarin. Espanja jatkaa vakuuttavaa voittokulkuaan jo kolmannella perättäisellä arvokilpailuvoitollaan (EM-08, MM-10 ja EM-12). Espanjan pelityyli sai turnauksen aikana sekä kannattajia että vihamiehiä. Jälkimmäiset väittävät Espanjan peliä näpertelyksi tai tylsäksi junnaamiseksi. Itse sanoisin, että Espanja esitti kisoissa taitojalkapalloa parhaimmillaan, varsinkin finaalissa, jossa Italian puolustus revittiin kerta toisensa jälkeen riekaleiksi. Toki on tunnistettava, että ajoittain aikuisten miesten teatraaliset tuskanhuudot ja kieriminen nurmen pinnassa pienimmästäkin tai jopa olemattomasta kosketuksesta saivat suupielet kohoamaan ylöspäin.

Tampereen teknillisen yliopiston laitosten välisessä turnauksessa tuskanhuutoja ei kuule eikä kierimisiä näe. Pelin taso on toki muutenkin hieman vaatimattomampi kuin EM-kisoissa kesällä. Allekirjoittaneella on ollut kunnia osallistua laitosten välien selvittelyyn Teollisuustalouden laitoksen joukkueessa tuntiassistentin työn myötä. Kunnia siksi, että tämä joukkue on Suomen mestari mallia 2012. Teollisuustalouden laitoksen jalkapallojoukkue voitti taloustieteilijöiden Suomen mestaruuden elokuussa pelatuissa kisoissa (tosin ilman allekirjoittanutta). Lämpimät onnittelut voittoisalle joukkueelle!

”SporttiCup nimisen kilpailun idea on eri vuosikurssien kisailu toisiaan vastaan”

Laitoksen ohella myös Indecs on pitänyt syksyn aikana urheilun lippua korkealla ja järjestänyt jo kaksi suurempaa urheilutapahtumaa jäsenistölleen. SporttiCup nimisen kilpailun idea on eri vuosikurssien kisailu toisiaan vastaan leikkisän totisesti. Ensimmäinen laji oli pesäpallo, jonka nuoremmat tieteenharjoittajat veivät nimiinsä tiukkaakin tiukemmin. Toinen osakilpailu sisälsi yleisurheilua ja myös tällä kertaa fuksit veivät muita pidemmän korren. Tätä kirjoittaessani 3. laji on jo suunnitteilla ja lisää seuraa talven ja kevään mittään, joten meillä vanhuksilla on vielä mahdollisuus parantaa suoritustamme ja näyttää kyntemme!

Kulunut syksy vahvistaa käsitystäni Indecsin kiltana, jossa osataan yhdistää opiskelu ja opiskelijaelämä. Puheenjohtajana on ollut hienoa seurata indecsläisten

puuhailua syksyn aikana, etenkin urheilutapahtumissa. Molemmissa, jo järjestetyissä tapahtumissa, oli enemmän aktiivisia kiltalaisia paikalla kuin järjestäjät olettivat ja tunnelma oli kilpailunhaluinen, mutta kuitenkin ystävällinen. Urheilutapahtumien suosio on yllättänyt ja mahdollisuuksien mukaan yritämme hallituksen voimin jatkaa ja laajentaa Indecsin urheilutoimintaa, sillä perinteisen Bommarisählyn lisäksi jäsenemme tuntuvat haluavan myös muita mahdollisuuksia liikkua yhdessä. Tämä on tavallaan itsestään selvää, sillä onhan urheilu todella hauskaa. Varsinkin mukavassa porukassa.

Urheilullista, aktiivista ja sopivan rentoa syksyä kaikille lukijoille!

Jesse Kivilä

Tuotantotalouden kilta Indecsin pj 2012

Opintotoimikunnat

- matalan kynnyksen viestintäkanavana

Tästä syksystä alkaen ylioppilaskunta yhdessä hallopedien (hallinnon opiskelijaedustajat) kanssa lanseerasi joka periodissa järjestettävät opintotoimikunnat. Kiltamehan on järjestänyt samankaltaisia tilaisuuksia jo useamman vuoden ajan, mutta nyt konsepti yhdenmukaistui ja laajeni koko koulua koskettavaksi. Uudet opintotoimikunnat ovat tiedekuntakohtaisia, joten ne järjestetään yhdessä tietojohdajakilta Man@gerin kanssa.

Opintotoimikuntien tarkoituksena on toimia kahden-suuntaisina viestintäkanavana. Opiskelijat voivat kertoa hallopedien suuntaan huolia ja toiveitaan opiskeluun liittyen ja hallopedit voivat tiedottaa ja kysyä mielipiteitä meneillä oleviin asioihin ja uudistuksiin. Jokaisessa opintotoimikunnassa on varattu aikaa kurssipalautteelle sekä muulle tiedekuntaan liittyvälle palautteelle.

Syksyn ensimmäinen opintotoimikunta järjestettiin tiistaina 18.9 ja paikalle oli saapunut kolmisenkymmentä kuulijaa. Ensimmäisen opintotoimikunnan aiheena olivat halloped-toiminnan esittely sekä palautemahdollisuuksista tiedottaminen. Tiivistettynä hallopedit ovat tavalisia opiskelijoita, jotka toimivat linkkinä opiskelijoiden ja tiedekuntien (sekä laitosten ja muiden hallinnollisten rakenteiden) välillä. Heidän tärkein tehtävänsä on tuoda opiskelijoiden näkemys koulun valmisteleviin ja päätöksiä tekeviin hallintoelimiin, kuten erilaisiin suunnitteluryhmiin ja tiedekuntaneuvostoihin.

Opetuksen jatkuvan kehittämisen kannalta kurssipalautteen antaminen on todella tärkeää, eikä sitä saisi unohtaa. Helpoin tapa kurssipalautteen antamiselle on KAIKU-järjestelmä ja, mikä parasta, kaikkien palautteen antajien kesken arvotaan leffalippuja. KAIKU-järjestelmään pääsee helpoiten klikkaamalla POP:n Omat Opinnot -välilehdellä kurssin perässä lukevaa "Anna palautetta" linkkiä. Palautetta voi antaa myös suoraan hallopedeille, jotka vievät asiaa tiedekunnassa eteenpäin. Tulevaisuudessa kurssipalautteen antamisesta tulee pakollinen vaatimus opintojakson suoritusmerkinnän saamiseksi.

Syksyn toinen opintotoimikunta järjestetään toisen periodin puolivälissä ja silloin aiheena ovat mm. paljon puhuttanut tutkintouudistus ja sen vaikutuksen opiskelijoihin. Tervetuloa!

Hallopedi Katja Kaartinen

P.S. Ovatko tenttituloksesi myöhässä? Kerro asiasta osoitteeseen tenttimyohastymiset@tut.fi

P.S.S. Tiedekuntamme hallopedit tavoitat helposti osoitteella ttt-halloped@listmail.tut.fi

Hallopedin kynästä -palstalla Teknis-taloudellisen tiedekunnan (TTT) opiskelijaedustajat raottavat yliopiston hallintoelinten kabinetin verhoja. Tarkoituksena on kertoa kokouksissa käsiteltävistä ajankohtaisista yliopistoon, tiedekuntaan ja opiskeluun liittyvistä aiheista. Uusien ja miksei vanhojenkin fuksien kannattaa tutustua myös aiempiin kirjoituksiin, jotka ovat julkaistu vuoden 2011 Infactoissa.

Aamuluennolle menemisen vaikeus

Tarina pienen fuksin rankasta keskiviikkoamusta..

On keskiviikkoamu. Kello on seitsemänreikäleipä. Heräät sängynpohjalta enemmän tai vähemmän hyvävointisena. Katsot ulos ikkunasta, ja vettä sataa vaaka-tasossa. Alat keittämään kahvia. Kahvinporot on loppu (tottakai), etkä enää ehdi metsästäämään uusia. Tuttu tunne? Kaikki menee päin eteismattoa. Kaikesta huolimatta jotenkin onnistut kampeamaan itsesi kahdeksaksi luennolle.

Mikä siinä sitten on niin vaikeaa? Vai onko se yhtä vaikeaa kaikille? Aamuluennot eivät ole läheskään yhtä vaikeita paloja kaikille. Osa meistäkin on aamuvirkkuja, joille herääminen ei ole koskaan mikään ongelma. Voisiko kuitenkin aamutorkkujatkin saada nousemaan luennoille siten, että he menisivät aikaisemmin nukkumaan?

En väitä, että herääminen silloinkaan olisi helppoa, mutta uskon, että se helpottuisi. Mutta kaikkihan sen tietää, ettei illan BB:tä voi jättää katsomatta eikä varsinkaan keskiyön sarjoja, jotka tulee telkkarista vasta neljättä kertaa. Ei vaan voi!

Istut samana keskiviikkoamuna luennolla. Väsyttää ihan perskuleesti ja huomaat pilkkiväsi. Luennon jälkeen tajuat kaiken muun paitsi sen, miksi himputissa et saanut kalaa. Idiootti. Et ollut oikeasti kalassa. Voi johtua osittain siitä, että nukuit puolet luennosta ja lopun ajan haaveilit muuten vaan. Oliko järkeä ylipäänsä tulla? Loppupäiväkin menee täysin ohi ollessasi liian väsynyt keskittymään mihinkään. Olisiko pitänyt jäädä nukkumaan?

Annan vain yhden vinkin: Jos väsyttää, nuku.

- Santtu Loimusalo

Kumpi sinulle käy?

JARI PORTTILA SPECIAL

+

=

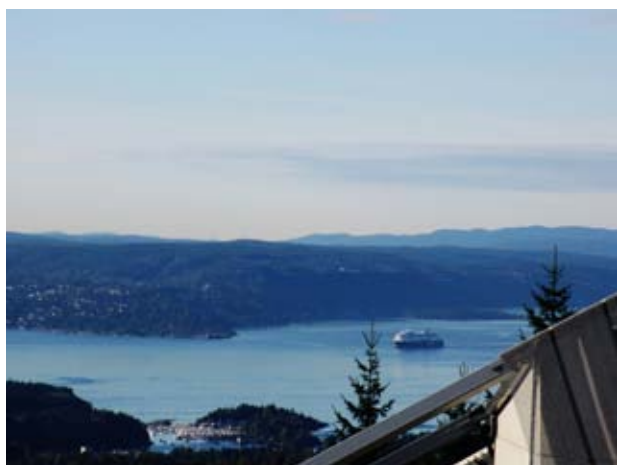
Jari Porttila ja Linköping

Skandinavian XQ

- Ja visst! Otteita reissuvihkosesta

DAY 1

"Kylän Vanhin", eli matkan osajanottaja otti Norjan aamun vastaan shortseissa näyttäen nuoremmilleen esimerkkiä. Tänä vuonna kylän vanhimman titteliä kantoi oikeutetusti vanhempi Sirén, eli Teemu. Matkamme alkoi kiertojelulla Oslo-Holmenkollen –akselilla ja ensimmäiset lämmikkeet nautittiin jo heti bussin saavuttua lentokentälle. Norjalaisten tupla-pyörö-ovet aiheuttivat seurueemme nuorimmaisissa suurta hämmennystä ja suomalaisten ensimmäisten hässäkkä oli valmis. Niko & Olli pelasivat kyseistä liukuovirulettia ilmeisen pitkään, mutta selvisimme kuitenkin ilman miestappioita.

Maisemat Holmenkolmenilta

Ruotsalainen bussikuskimme vaikutti mukavalta, mutta Nurkan ruotsinkielen taito sai bussikuljettajamme Magnus "Magneetti, Magnumi, Mankeli, Magnesium" Pärsonin hymyilemään.

Holmenkollen oli upea. Betonia oli käytetty kansallissosialistisen paljon ja lopputulos oli silmiä hivelevä. Suurmäki oli todella hieno kokonaisuus. Holmenkollelta siirryimme alastomien patsaiden puistoon, jossa alaston-figuureja oli väännätetty jos jonkinmoiseen asentoon ikää tai sukupuolta katsomatta. Puiston nurmikosta ja käytäviltä huokui Norjalainen varakkuus.

Tästä matkamme jatkui Oslon keskustaan jossa omatoimista kiertelyaikaa oli muutama tunti. Samalla tuli myös selväksi, miksi Osloa pidetään maailman kalleimpana kaupunkina. Matkalaisten mieltä lämmittivät suuresti 0,5l olut (12,6 €), pyttipannu (19,00 €) kuin BicMac-indeksin näyttämä 12,4 euron hampurilaisateria. Hinnat eivät jättäneet selittelylle sijaa. "Varsin kohtuullista" –kertoi kylän vanhin. Matka turskan luvatusa maasta jatkui Magnumin kyydittämällä keltaisella Mersulla kohti Göteborgia.

"Olut 12,6€, Pyttipannu 19,00€, "

Göteborg oli sekaisin kuin Haminan kaupunki, sillä siellä pelattiin jalkapallon paikallisderby. Ruuhkista selvisimme omalle hotellillemme, josta matka jatkui vaatteiden vaihdon jälkeen kohti paikallista pubia. Hintaan kuului ruokaa niin paljon kuin jaksoi, eikä paikallinen hanaolutkaan ollut enää norjalaisten tasoa. Ilta jatkui paikallisten Estiemeiden johdolla viereisessä kuppilassa. Osa porukasta päätyi jatkolle paikallisen Estiemiläisen kanssa. Pitkän odotuksen jälkeen pääsimme tutustumaan myös ruotsalaiseen saunaan. Se oli huono. Saunassa raikuivat perinteiset teekkarilaulut kuin "Mats Sundin är homoseksuell", jonka ruotsalaiset lopulta ottivat omakseen.

DAY 2

Toinen päivä lähti käyntiin hieman kohmeisesti herätyskellon soidessa 06:50. Nautimme pikaisesti hotellilla aamiaisen ennen matkan jatkumista kohti ensimmäistä yritysvierailua Volvolle. Pääsimme ensimmäiseksi juna-kiertoajelulle. Saimme läheltä seurata eri työasemien toimintaa samalla kuunnellen oppaan infopakettia. Kiertoajelun jälkeen löysimme vesipisteen, mikä oli kovassa käytössä. Tästä siirryimme Volvo Brand Experience Center:iin, jossa saimme lisää tietoa mm. Volvon eri automalleista, turvallisuusominaisuuksista ja ympäristöystävällisyydestä.

Tiesittekö, että volvoista löytyy monen suunnan tutkia, automaattipysähdyttäjiä, nukahtamisen estojärjestelmiä ja paljon muuta? Tulipa todistettua myös se, että automaattikorjaus ehtii reagoida kuusi kertaa nopeammin kuin väsynyt XQ:lainen.

Volvon jälkeen menimme tietysti Ikeaan lihapullille ja samalla bussin keskivaiheille ilmestyi first-class luokka. Ensimmäisen luokan varustukseen kuului muun muassa Ruotsalainen Design (Ikea Lack) pöytä, ruuk-

Köyhän miehen Volvo?

kukasvi ja taidetta.

Köttbullareiden jälkeen matkamme jatkui kohti Keskilänttä, jossa meitä odotti tutalaisen makuun varsin sopiva kartano, jossa reissuporukan oli tarkoitus viettää seuraava ilta ja yö. Saunan puuttuminen veti teekkarin mielen matalaksi, mutta onneksi aukkoa pystyttiin paikkaamaan varsin hyvin grillailulla, erilaisilla peleillä sekä virvokkeilla.

Suomalaisten saapuminen kartanolle oli huomattu myös naapurustossa, eikä välttämättä aivan positiivisessa mielessä. Rakentavan kritiikki on kuitenkin aina tervetullutta, kun pyritään jatkuvaan parantamiseen, joten näillä eväillä oli hyvä lähteä matkamme kolmannen päivään.

DAY 3

Saavuimme Kööpenhaminaan sumuverhon ja vesisaateen läpi. Ensimmäinen pysähdyspaikka oli Carlsbergin museo. Museossa pääsimme maistelemaan oluita ja silittämään hevosia. Tallin tuoksujen ja muutamien virvokkeiden jälkeen kävimme pikapikaa hostellilla ja

lähdimme kiertelemään kaupunkia. Puheenjohtajan Faktanurkkauksen (joka oli muuten äärimmäisen huono) innoittamana Kööpenhaminasta muutama fakta:

”Siitä tulikin mieleeni isoisäni kertoma tarina Kristus-patsaasta”

Saavuimme kolmantena päivänä Kööpenhaminaan, siellä on merenneitopatsas. Siitä tulikin mieleeni isoisäni kertoma tarina Kristus-patsaasta Rio De Janeirossa. Patsas on 33 metriä korkea ja painaa 700 tonnia. Se sijaitsee 700 metriä korkean Corcovado –vuoren huipulla. Patsaan rakentaminen kesti noin kymmenen vuotta, se vihittiin vuonna 1931. Patsas on Rio De Janeiron ja koko Brasilian symboli. Sen on suunnitellut taiteilija Carlos Oswaldo. Koko maa osallistui yritykseen saada Kristus-patsas nykyajan seitsemän ihmeen listalle, mihin se pääsikin vuonna 2007.

Tanskan vapaakaupunki

DAY 4

Vaikka lähdimmekin hostellilta myöhässä kohti Cargotecin Lidhultin yksikköä, oli seurueella luonnollisesti aikaa käydä aamiaisella ravintolassa, joka avattiin pelkästään Tutalaisille. Ruotins Lidhultissa on asukkaita vähemmän kuin Mikontalossa ja vuoden budjetti pienempi kuin XQ:laisen keskimääräinen käteismäärä. Cargotecillä kuultiin juttuja ja nähtiin tuotantoa.. Oli isoja koneita ja hyvää ruokaa. Cargotecin jälkeen syöksyimme jälleen Systembolagetiin ja tänään olisi kuulemma monella Satsa max –päivä. Vastassa meitä oli x –määrä hosteja jotka ottivat meidät vastaan ilomielin. 2. Vuoden poikia harmitti suuresti kun Tetris ei ollutkaan tyttö. Ilta jatkui paikallisella Pirkan kattosaunalla josta matka jatkui baa-

riin jossa osa viihtyi muita pidempään ja jotkut vähän vähemmän aikaa. Yksi sankareistamme ei viihtynyt baarissa kuin hetken ja hän päätti, ettei hostin tarjoama sohvamajoitus ole hänen tyylitajulleen sopivaa, joten hänelle tilattiin taksi ja hän päätyi omaan hotellihuoneeseen nukkumaan.

DAY 5

Aamu alkoi sateisena ja matkamme jatkui reippaina kohti Tekniska Verkeniä. Kyseessä on valtava voimalaitos jonka polttoaineena toimii jäte. Tämä olikin kohmeloiselle xq-väelle aikamoinen yllätys kun paikallisten jätteiden hajut tunkeutuivat sieraimiimme heti aamusta. Kattilat olivat isoja ja niiden sisällä paloi tuli. Myös mies nosturinnokassa oli ihmeellinen. Teemun jäätymisien jälkeen siirryimme Tukholmaan.

”kauan odotettu taksimatka nytkähti käyntiin”

Tukholmassa meitä oli vastassa Estiemereitä omalla baarillaan. Myös kauan odotettu taksimatka nytkähti käyntiin. Taksikuskilla oli hienoa, myös taksissa matkaajilla kuin sivustaseuraajilla oli erityisen hauskaa. Estiem-baarissa olut oli halpaa ja sitä oli saatavilla. Osaa porukkaa Tukholman yöelämä kiinnosti kuitenkin vähän enemmän, joten osa porukkaa lähti tarkastamaan Tukholman yön.

DAY 6

Aamu alkoi jälleen aamukosteudella ja olimme huomanneet, että bussikuskimme oli vaihtunut. Kuskina toimi Vara-Magneetti. Alkuperäinen Magnumi oli näet ajanut bussin varikkohalliin sivuluukku auki, joten allamme oli Vara-Mese. Magnumi oli erittäin pahoillaan rikkoessaan 1-luokan kukkaistutukset tavaroita vaihtaessaan. Hostelilta lähdimme kohti ”kylpylää”. ”Kylpylässä” viihdyimme noin kolme tuntia ja jokainen sai päästää sisäisen vesipetonsa valloilleen. ”Kylpylässä” oli ”sauna” ja ”vesiliukumäkiä”. ”Poreamme” oli sentäs poreamme. Tästä porukka jakaantui niin Tukholman keskustaa ja Quality-outlettiä. Päivän pööpöilyn jälkeen Vara-magneetti ajoi meidät Viking Linen terminaaliin ja olimme valmiita lähtemään takaisin Turkuun. Laivalla buffetti oli hyvää ja limonadia sai hanasta. Tästä rohkaistuneena osa porukkaa kävi tankkaamassa Tax-Freestä lisää limonadia ja olimme valmiita reissun viimeiseen iltaan joka venyi aina aamupalabuffettiin asti.

Reissu oli jälleen kerran aivan mieletön ja mukavia muistoja jäi muutakin kuin tyhjä pankkitili. XQ-väki kiittää ja kumartaa XQ-tiimiä jälleen kerran aivan huikeasta reissusta!

XQ-porukka uusien Volvojen kimpussa

TEK-palsta

- OSA 5/63

Olet juuri lukemassa TEK-dekkarin viidettä osaa. Edellisissä osissa Aapo on löytänyt itsensä Keskustorilta muistinsa menettäneenä ja pyrkinyt selvittämään kadonneen perjantain mysteeriä. Edellinen osa päättyi karmaiseviin tunnelmiin Aapon ollessa vähällä taittaa niskansa Konetalon takaoven rappusissa ja jonka jälkeen tuntematon käsi oli koputtanut hänen olkapäätänsä.

Käännyin järkyttyneenä ympäri adrenaliinin vielä suhistessa suonissani. Olkaani koputti jämeräpartainen insinööri, joka etsi Päätalon sisämelontarataa. Hänen täytyi kuulla pääni sisältä kuulunut rattaiden kilkatus pyrkiessäni ymmärtämään äsken kuulemaani lausetta. Epämukavan hiljaisuuden rajan lähestyessä pystyin hahmottamaan kyseessä olleen nokkelan letkautus Päätalon vedenpaisumuksesta. Ilmeisesti jäynien suunnittelu oli siis jo aluillaan ja ensimmäiset kokeilut menossa. Salamana keksin mielestäni nokkelan vastauksen ratarikoista ja uima-valvojista, jonka toivoin huvittavan kyselijää. Kävi ilmi, että kyselijä oli Otaniemestä tapaamassa hervantalaisia serkkujaan ja kuinka vedenpaisumuksen innoittamina olivat jo salaojittamassa Hervanta-Turku väliä. Toivotin yritykselle menestystä ja jatkoimme matkaamme eri suuntiin.

”... huomasin katselevani hervantalaista taivasta auton tuulilasilta.”

Heti ennen portaiden jälkeistä pyörätietä huomasin tuijottavani polkupyörääni, jonka olin mitä ilmeisimmin jättänyt parkkiin ennen... Niin, ennen mitä? Muistan pyörälleni koululle viimeksi keskiviikkona, joten tästäkään ei voinut päätellä juuri muuta, kuin että Toiminnanohjauksen luennot olivat mielenkiintoisia. Tartuin pyörääni ja havaitsin, kuinka en ollut edes lukinnut sitä. Noh, miksipä turhaan Hervanassa. Polkaisin pyörän vauhtiin vain todetakseni, että aikomukseni täyttää takarengas oli vielä suunnitteluasteella. Ihaillessani maalattua Konetalon ylätasannetta eteeni kaarsi Newtonin roskakatoksen suunnalta auto. Juuri aloittaessani jarruttamaan huomasin katselevani hervantalaista taivasta auton tuulilasilta. Hämmentyneenä kömmän ylös ja tunnistin kuljettajan kiltamme teekkarivastaava Ateksi, hän oli juuri tulossa viemästä roskia. Arvioimme

vahingot lähinnä henkiseksi ja pysähdyimme vaihtamaan muutaman sanan. Aiheeksi valikoitua luonnollisesti muistikatkokseni perjantailta, johon Atte pystyi yllättäen tarjoamaan yhdenlaisen selityksen: hän oli nimittäin perjantaina yrittänyt soittaa minulle, mutta puhelimesta oli kuulunut heleän naisäänen juttelua, ruotsiksi. Atte oli kauhistuneena sulkenut puhelimen, sillä hänellä oli huonoja kokemuksia tämän tyyppisistä puheluista, erityisesti niiden hinnoista. En vain keksi mitään selitystä, miksi puhelimeeni olisi joku vastannut ruotsiksi. Mitä tässä nyt oikein pitäisi ajatella, onko tarinassani enää mitään järkeä? Atte lupaa vielä muistella pienimpiäkin yksityiskohdita, joita puhelun aikana on kuulunut taustalta. Aion itse kotiini päästä kokeilla jonkinlaisista rentoutumista, ehkä se palauttaisi mieleeni muistoja eiliseltä.

Eroamme naureskellen kohtaamisellemme, kunnes käteni tapaa taskusta jälleen jotain yllättävää. Vedän taskustani TEK:in uuden haalarimerkin, joka näyttää sisältävän GS1 Datamatrix -kryptatun viestin, voisiko siitä selvittää palasia menneestä perjantaista? Merkkiä ei ollut taskussani vielä kiltahuoneelta lähdettyäni, siitä olen varma. Viimeksi tapaamani Atte puolestaan seisoi lähimmillään minusta tasan 123 senttimetrin päässä, sillä olin vaistomaisesti pitänyt häntä silmällä, selin kääntyneenäkin hänen kuvansa oli heijastunut Konetalon parkkihallin ikkunasta katulampun kautta. Portaissa tapaamani otanimestä oli täytynyt ehtiä sujauttamaan se taskuuni juttelumme aikana! Ryntäsin suorinta tietä tehokkaimman tietämäni tietokoneen luo, nimittäin kiltahuoneemme keskimäinen kone oli vieläpä varustettu optisella lukijalla. Koodin purkaminen alkoi ja jäin sormet syyhyten odottamaan, josko se tarjoaisi vinkkejä.

Jatkuu seuraavassa numerossa...

No worries, Mate!

Iloisia ihmisiä, kylmää olutta ja grilli kuumana. Kilometreittäin hiekkarantoja, surffilautoja ja bikineitä. Leveää murretta, rusketusta ja naurua. Kaikkea tätä tarjoaa Australia, maailman paras vaihto-opiskelukohde.

Australian itärannikkoa - Hiekkarantaa silmän kantomattomiin

Laskeutuessani kahdeksan kuukautta sitten, helmikuun puolivälissä Sydneyn kansainväliselle lentokentälle, en tiennyt lainkaan, mitä odottaa. Asuntoa ei ollut, en tuntenut yhtäkään ihmistä koko maasta, eikä sänkypaikkaa hostellistakaan ollut kuin yhdeksi yöksi. Mutta "no worries", kuten australialainen sanoisi. Kahta viikkoa myöhemmin istuin Newcastle'n yliopiston luentosalissa, taskussa olivat asunnon avaimet ja vieressä istui tutuksi tullut saksalaisvaihtari. Kyllä, asioilla oikeasti on tapana järjestyä.

*"Yksin asuminen ... oli välillä käsittämättömän pelottavaa ja jopa p*skaa,"*

Nyt, lokakuun ensimmäisenä päivänä mietin, mitä kaikkea käteen jäikään. Kavereita? No joo, ei sydänystäviä, mutta kuitenkin. Kielitaitoa? Ehkä hieman, mutta etenkin itseluottamusta englannin käyttöön. Elämäkokemuksia? Niitäpä juuri. Yksin asuminen vieraassa kulttuurissa ilman yhtäkään suomalaista kaveria oli välillä käsittämättömän pelottavaa ja jopa p*skaa, mutta kuitenkin niin ainutlaatuisen hienoa. Ja yksin asuminen Australiassa? En vaihtaisi päivääkään.

Australiahän on kansainyhteisöön kuuluva liittovaltio "tuolla kaukana pallon toisella puolen". Maassa asuu reilut 21 miljoonaa asukasta, joista suurin osa elää saaren itä- ja länsirannikoilla. Ja se saari, se on iso. Aivan käsittämättömän iso. Kuvaavana esimerkkinä toimikoon kolmeviikkoinen lomamatka, jonka aikana ajoimme autoa vajaat 4000 kilometriä. Tämä 4000 kilometriä riitti juuri ja juuri siihen, että näimme ehkä noin kolmanneksen saaren itärannikosta, oikeasti emme kai ihan sitäkään. Suomessahan vastaava ajomatka riittäisi reitin Helsinki-Utsjoki-Helsinki-Utsjoki taivaltamiseen.

Sidneyn silhuettia

Monipuolisuus on ehdottomasti yksi maan suurimmista valteista. Maisemat vaihtelevat hiekkarannoista sademetsiin, vuorista viinilaaksoihin ja moottoriteistä autiomaahan. Kolikon kääntöpuolella ovat sitten edellä kuvatut välimatkat, joista johtuen tuosta monipuolisuudesta nauttiakseen on oltava valmis istumaan autossa tai lentokentillä eurooppalaiseen makuun melko paljon. Sekä lentäminen että autolla liikkuminen ovat kylläkin ihan kohtuullisesti hinnoiteltuja, joten kyse on ennen kaikkea omien istumalihasten kestävyydestä.

Itse asuin vaihtopuolivuotiseni Newcastle'ssa, Australian itärannikolla, muutaman tunnin päässä pääkaupunki Sydneystä. Kyseessä on noin puolen miljoonan ihmisen asuinpaikakseen kutsuma hiilisatama & yliopistokaupunki Uuden Etelä-Walesin osavaltiossa. Kaupunki itsessään ei ole erityisen mielenkiintoinen etenkään turistien silmissä, mutta TTY:n opiskelijalle varsin varteenotettava vaihtoehto. Kirjoitushetkellä koulumme tarjoaa nimit-

täin vaihto-opiskelumahdollisuutta joko Newcastleen tai Canberraan. Hiekkarannat vs. museot, lämmin vs. kylmä, lähellä vs. kaukana Sydneystä... Jokainen tekee oman valintansa.

Astetta kuuluisampi silta

Surffauksesta, auringonotosta tai vaikkapa vain ranta-elämän (ml. ne bikinit) katselusta nauttivalle Newcastle on erinomainen paikka olla ja elää. Kaupungin rannat ovat Australiankin mittakaavassa huippuluokkaa, eli vaahtopäiden valtiaaksi kasvaminen ei jää ainakaan asuinpaikasta kiinni. Hieman teollisuuskaupunkimaisesta tunnelmastaan huolimatta kaupungista löytyy lisäksi myös jonkin verran mukavia ravintoloita, kahviloita ja pubeja, joissa iltaansa voi viettää. Ja kuhiseva Sydney on tosiaan vain muutaman tunnin junamatkan päässä.

Kaukana Kotoa...

Lienee syytä mainita, että myös Newcastleen yliopisto saa kirjoittajalta täysin "puhtaat paperit". Koulu ei tarjoa joidenkin toisten vaihtokohteiden tapaan vaihtareille suunnattuja kokkaus-, urheilu- tai muita "leikkikursseja", mutta kurssivalinnat voi toki silti tehdä oman opiskelumotivaationsa mukaan. Itse halusin käyttää vaihtoaikaani myös opiskeluun, joten kurssitarjottimelleni tarttuivat seuraavat opintojaksot: "Finance", "Global Trade", "Information and Communication in Business", "Strategic Business Systems" ja "Operations Research 2". Näistä ensimmäiset kaksi sekä viimeksi mainittu matematiikan(!) kurssi olivat kerrassaan erinomaisia, keskimmäisten kahden oltua hieman enemmän pettymyksiä. Lisätietoja kursseista ja opiskelusta Newcastlessa saa juttuni pituusrajasta johtuen allekirjoittaneelta kysymällä.

Luonnollisestikaan Newcastle ei ole ainut, eikä välttämättä edes paras vaihtoehto opiskella Australiassa. Mikäli intoa vaihtopaikan omatoimiseen "metsästämiseen" riittää, on maa täynnä erilaisia yliopistoja. Kaupungeista voin suositella ainakin taiteellista Melbournea ja auringossa kylpevää suosikkikaupunkiani Brisbanea. Puoli vuotta tai vuosi Brisbanessa eläen ei olisi kaukana unelmavaihtoehtostani.

"miksi hakupaperisi eivät ole jo vetämässä Australiaan!"

Maailman ystävällisin ja avoimin ihmisluonne, upeat rannat, mukava ilmasto ja monipuoliset matkailumahdollisuudet muodostavat mielestäni yhdistelmän, jota on hankala peitota. Kun listaan vielä lisätään hyvä olut, maukas viini ja mukiinmenevä yliopisto en voi kuin ihmetellä, miksi hakupaperisi eivät ole jo vetämässä Australiaan!

Kirjoittaja eli tammikuun Thaimaassa, opiskeli helmikuusta heinäkuulle Australiassa ja haaveilee jo uudesta matkasta Oseaniaan. Lahjoituksia matkakassaan otetaan vastaan.

Indecs Challenge

- Ulkkarin silmin

The Indecs challenge was one of the funniest, craziest experiences I ever took part in, as I had the pleasure to be a member of the legendary "International buzz corps" team together with my friends Arttu, Anni, Sasha and David, the first ever international group who won the challenge (RESPECT!)

Mad cows?

How would I describe the experience? Well, in a way it was a direct continuation of the past couple of months since I first got to Finland – CRAZY, SILLY and most important FUN.

However, our road to fame was not an easy one, as we had to fight our way through numerous grinding, demanding and absolutely ridiculous missions like: sumo wrestling, a taste challenge, a blind shoot out, languages quiz and much more, not to mention finding our way to the check-points through the woods and swamps wearing cow suits. Fortunately our "cowman dance" routine followed by the "naidaan lehmiä" song

has left most of the Judges with no choice but to treat us with the highest score and with the toughest judges, our secret weapon has managed to save the day, the mighty – jallupiimä, one zip of that stuff cleared all doubts about the score.

Some UFC ?

Afterparty @Teekkarisauna

Alumnin kuulumiset

Olen Ketojan Johanna, DI vuosimallia 2011 ja fuksi vuodelta 2005, jolloin haalareissa komeili pinkki käyrä. Opiskelin pääaineenani teollisuustaloutta, kävin muun muassa teknologiajohtamisen ja strategian kurssit. Sivuaineinani luin energiatekniikkaa ja tuotantotekniikka.

Vaikka en pääaineessani markkinointiin keskittynytkään, päädyin kuitenkin nykyisessä työpaikassani (Nidecon Technologies Oy) työskentelemään markkinoinnin parissa. Nidecon Technologies Oy, valmistaa power quality filttäreitä teollisuuden tarpeisiin, esimerkiksi tuulivoimalaitoksiin ja erilaisiin prosessiteollisuuden systeemeihin. Filterin tehtävä on esimerkiksi suodattaa jännitepiikkejä sähköstä ja siten suojata moottoria/generaattoria ennen aikaiselta kulumiselta

Päädyin yritykseen keväällä 2010 laitoksen kautta tulleen diplomityöilmoituksen kautta. Aiheena oli yrityksen kansainvälistymisen, mikä kuulosti niin mielenkiintoiselta, että paikkaa hain. Haastattelussa selvisi, että työpaikka olisi vakituinen ja diplomityö olisi yksi ensimmäisistä työtehtävistä. Pienen yrityksen arjen imaistessa mukaansa huomasin, että oli todella vaikea pitää kiinni siitä diplomityöhön allokoidusta ajasta ja helposti muut työtehtävät lipsuivatkin niin sanottuihin ”dippatunteihin”. Jossain vaiheessa kuitenkin tajusin, miten paljon ylimääräistä stressiä keskeneräinen diplomityö aiheutti huomaamattani ja päätin saada sen tehtyä alta pois. Pari viikon pätkää järjestyikin pelkästään diplomityölle, ja nuo viikot olivat kyllä merkittävässä osassa työn edistymisen kannalta. Vinkkinä siis muillekin diplomityötä muiden tehtävien ohessa tekeville: sopikaa heti alussa diplomityölle tarkoitetuista tunteista ja pitäkää reilusti niistä kiinni, niin säästytte isolta stressiltä. Mitä aiemmin saatte diplomityön valmiiksi, sitä nopeammin pääsette täysimääräisesti hyödyttämään yritystä.

Päivittäiseen työskentelyyni kuuluu esimerkiksi erilaisen markkinaselvitysten tekemistä. Tutkin uutta myyntipotentiaalia ja uusia mahdollisuuksia nykyisten asiakkaiden kanssa. Erilaisten ppt-esitysten tekeminen myynnin tueksi vie myös ison osan ajastani. Kuulumme nykyisin isoon saksalaiseen konserniin, ja yhteistyö ranskalaisten ja saksalaisten kollegojeni kanssa onkin päivittäistä. Lisäksi koordinoin messuprojektejamme ja tietysti myös edustan noilla messuilla, joita tähän men-

nessä on ollut lähinnä Saksassa. Onpa siis kielitaidostakin ollut hyötyä, kun eräillä messuilla vedin kylmiltäni yrityksen ja tuotteiden esittelyn saksaksi herrasmiehelle, joka ei sanaakaan englantia ymmärtänyt. Ihan varma en ollut kaikkien sanomieni teknisiin asioihin liittyvien sanojen oikeellisuudesta, mutta kovasti tämä herrasmies nyökytteli ja oli ainakin ymmärtävinään sanomani merkityksen.

Suhteellisen pienessä yksikössä työtehtävien suhteen on vaikea vetää rajaa vain oman alueen tehtäviin. Omiin tehtäviini kuuluu markkinoinnin alueen lisäksi myös osa henkilöstöasioista ja laatujohtamisen hallinta. Tämä monipuolisuus on kuitenkin vain hyvä asia ja pienen yrityksen etuna se, että pääsen todella läheltä seuraamaan kaikkea, mitä yrityksessä tapahtuu

Tuotantotalouden koulutus valmentaa mielestäni hyvin hahmottamaan liike-elämän kokonaisuutta. Kaikista pääaineeni opinnoista on ollut siis hyötyä, ja vaikka en varsinaisesti markkinointiin opinnoissani syventynytkään, tuli diplomityötäni varten kahlattua läpi artikkeli jos toinenkin aiheeseen liittyen. Niistä löytyi jotain uusia ajatusmalleja, joita voi työssä soveltaa. Kliseiseltä kuulostava ”halu oppia uusia asioita päivittäisessä työssä” on käytännössä todella toimiva konsepti työelämässä pärjäämiseen. Yliopisto-opiskelu muokkaa ajattelumallia ja antaa valmiuksia osata kysyä oikeita asioita oikeassa paikassa, jotta tuo työssä oppiminen olisi mahdollista. Killan hallitustoiminnan merkitystä ei tietysti sovi unohtaa: hallitusvuosien aikana petratuista vuorovaikutus- sekä organisoititaidoista ollut hurjasti hyötyä työelämässä yleensä. Ja olihan se hallitustoiminta nyt hauskaakin!

Tsemppiä syksyyn,
Johanna Ketoja

Maailma Vihreäksi

Kun keväällä luin Infacton haaste –palstan loppua ja näin että Ottis oli päättänyt haastaa minut parantamaan maailmaa, ensimmäiset mieleen tulleet asiat olivat niin painokelvotonta tavaraa etten taida niitä nyt mainita. Ollipekka (t: Ollit) oli päättänyt haastaa minut parantamaan maailmaa. Ei saa ajaa autolla ja pitää kävellä jne. jne. Lähtökohdat tähän olivat mitä mahtavimmat. En matkusta jaloilla kuin maksimissaan kotoa koululle, pyörällä ajelen joskus ja lähes aina pienetkin matkat tulee taitettua omalla autolla. Julkiset kulkuneuvotkin ovat minulle varsin tuntematon käsite. Kaiken huipuksi vielä polkupyöräni oli varastettu pari päivää ennen haastetta. Onneksi kuitenkin Pohjolan esimerkillisen korvauspalvelun ansiosta sain uuden pyörän jo viikon päästä (ei-maksettu mainos).

Aloin siis miettimään miten aion parantaa maailmaa. Esimerkkiä lähdin hakemaan omasta idolistani, Hulkista, joka valkokankaalla sai maailmanpelastamisen näyttämään lähes naurettavan helpolta. Riskianalyysin jälkeen huomasin kuitenkin, ettei kaikkea kannata panostaa Hervantaan kohdistuvaan muukalaishyökkäykseen, joten päätin tarttua perinteisiin keinoihin. Toki keskustan humanoidit olisivat voineet hyökätä, mutta niistä nyt ei olisi ollut mitään vastusta.

Joten siis lähdin maailmanparantamiseen perinteisin keinoin. Työmatkat taittuivat kesän ajan pyörällä ja auton käytön raja-arvo alkoi lähestyä nollaa (toki jos oli edes pieni sateen mahdollisuus käytiin autoa). Toisäkin ehdotin pomolle, että jos en ajaisi truckkia koko kesänä kun haastettiin parantamaan maailmaa. No, se

ei ihan mennyt läpi. Piti siis keksiä lisää keinoja parantaa maailmaa.

Pienen pohtimisen jälkeen sain kuitenkin aivan loistavan idean. Parannan maailmaa opettamalla tyttöystäväni ajamaan autoa kunnolla. Lopputulokset tässä oli kuitenkin jo arvattavissa. Eihän siitä tullut yhtään mitään. Naiset ja autot eivät vaan sovi yhteen niin kuin vaikkapa naiset ja keittiö tai naiset ja imuri (pakollinen kiintiö naisvitsi, anteeksi). Mutta onneksi paransin maailmaa myös muilla keinoin. Käytin esimerkiksi julkisia kulkuneuvoja. Bussia käytin ainakin kaksi (2) kertaa koko kesän aikana ja junalla

Turkuun menin useita kertoja. Jännä juttu muuten, että juna Turkuun oli aina lähes täynnä, kun taas juna Turusta oli aina tyhjillään. Ehkäpä Turku vaan on niin loistava kaupunki että siellä on pakko käydä :D

Tarkkanäköisimmät ovat ehkä saattaneet huomata että minultahan lähti hiukset kesän aikana. Tässäkin on takana maailman parantaminen, sillä hiukset menivät roskiksessa L&T:n polttolaitokselle, jossa niistä saatiin lämpöenergiaa lähes koko kaupungille. Ihan satavarma en tästä kyllä ole. Voihan olla että joku köyryhä dyykkari (tod.näk. keskustan yliopistosta) on käynyt ne syömässä roskiksesta..

Loppujen lopuksi pidän maailmanparannustani varsin onnistuneena. Vähensin hiilidioksidipäästöjäni niin suuria määriä että siitä ei maailman mittakaavassa ole tasan yhtään mitään hyötyä sekä vähensin omaa massaani pyöräilyn ansiosta 0,01 tonnia. Ja sehän lisää omia elinvuosiani seiskan tiedeosion mukaan vähintään viidellä. Seiskan tiedeosionhan on absoluuttisen totuuden parhaimpia lähteitä.

Seuraava haaste:

Ehkäpä vaikeinta haasteessa on uuden haasteen keksiminen. En meinannut millään keksiä uutta haastetta, kunnes fuksit tulivat. Olen aina ihmetellyt miksi tamperelaiset vihaavat turkulaisia. Haluankin nyt saada tähän väitteeseen tieteellisen perustan, jonka tutkijaksi haastaan (puolueettoman) fuksin nimeltä **Juho-Veli "J-bro" Salokannel**. Saat nyt siis selvittää mistä tämä turkulaisviha oikein johtuu. Onko se kenties kateutta vai jotain aivan muuta? Onnea tutkimukseen.

Couple word of...

Moro Ladies and Gentlemen! I am Nicholas Sharaf and I'm proud to stand here in front of you all with a microphone with words I'm sure you're very enthusiastic to hear. After all it's not every day you get to hear from an unfit, slightly insane yet criminally gorgeous brown skinned individual about his life. Some of you might remember me as the guy passed out at Koskipuisto occasionally or some others as a consistent feature of Nordea's social welfare queues. But I, I know myself as the guy who came to Finland looking to make a difference and managed to achieve his dreams in breath taking fashion.

To be completely fair I did not know that much about Finland pre-arrival. The only specifics that I was really aware of were Nokia, Santa Claus and one of my childhood idols Jari Olavi Litmanen. The plan was to come here, help Nokia from its slumber, get off Santa's naughty list and make use of Finland's extremely sparse population density to meet Mr. Litmanen. Seemed fair enough as I've always envisioned myself as someone who when focused is capable of achieving anything. Unfortunately as life would have it, I came here and just got stuck at the women. Oh the women.

To blame myself completely for what transpired would be grossly unfair. The simple fact of the matter is that I come from Pakistan which has a very polar culture compared to Finland (and prices). Naturally I came here as a very shy individual who had trouble integrating into the wild ways of these folk from the north who would initially refuse to talk to me but then expose their junk shamelessly in the sauna. Something had to give. Unfortunately that something came when I decided to join INDECS and took part in their first event of the year called the 'INDECS Challenge'. For any who choose to read this can go on to the guild's portal to see the pictures. All I'll say is that I was pressurized and that wearing a 10 cent hooker costume in the forest in October is a very bad idea in Finland. Whatever shame/grace I had in me was lost that day.

And then there were the damn SitSit parties and the Kolmiot! I'd just like to say that these are ungodly practices which took innocent people like me off guard and influenced us into becoming the uncultured vagabonds that we are today. But when I really think of it, there was

also the Helsinki Excursion where we might companies who refused to hire us. These so called guild people offer us valuable insight into student life here in Finland which wins us over and then mix it with a dash of blasphemy which primarily negates any chance we ever had of going into heaven. If only my mother could see me now. No maybe it's for the best that she doesn't.

To look at things positively, I have managed to secure a decent grade point average and have built a considerable social life. I'm also living in one of the most peaceful places in the world. On the downside however I've simply become the spawn of Satan. I'll be bold enough to admit that I have a slight drinking problem. Drinking Salmiakki instead of milk for breakfast highlights that. I'd also say that I stay up to the late hours of the morning meandering Hämeenkatu searching for companionship. It can be considered a sad existence but if one of you were to grab me by the shoulders and ask me about my life in Finland, I'd say "I'm Happy". No really, this has been really good.

Kirjoittaja on Pakistanista kotoisin olevat kansainvälisen maisterivaiheen opiskelija

Fuksiviikko fuksin silmin

Ensimmäinen maanantai koulussa oli pelottava. Tulimme kouluun hyvissä ajoin, sillä olemmehan tunnollisia opiskelijanuoria. Kun saavuimme kouluun, näky oli pelottava: Oli komeita poikia, kauniita naisia, isoja rakennuksia ja omituisia haalaripukuisia olentoja. Ja sitten oltiin me, kaksi ujoa pikkupoikaa, jotka olivat selvästi eksyneet ja pahasti.

Pojat hukassa

Festian isoon saliin ryhmyttyämme saimme omituiset tötteröt, mistä löytyi kaikenlaista hyödyllistä tavaraa. Sitten alkoi se puhe. Se puhe kesti kauan. Niin kauan että välissä ehti nukahtaa, herätä, nukahtaa uudestaan, tehdä loton, käydä bingossa ja kiivetä puuhun. Mihin helvettiin tässä nyt oltiin tultu?

No onneksi asioilla on tapana järjestyä, ja kohta tapasimmekin tutorit ja neidän olivatkin erittäin mukavaa porukkaa. Saimme omat tutorryhmämme ja sitten alkoikin jo tapahtua. Loppupäivän puuhasimmekin sitten kaikkea muuta aina tutustumisleikeistä pyramideihin. Illalla päädyimme puuriin (kuppilaan) pelaamaan bilistä ja seurustelemaan. Heti alkoi tuntumaan siltä, että tämä voisikin olla ihan hyvä juttu.

Sitten tuli tiistai. Tiistai olikin sitten jo illan osalta aivan huikea päivä, ainakin niiltä osin mitä tiistaista muistamme. Tiistai-illan grillailu oli mukavaa ajanvietettä, ja kyllähän letut ja makkarakin maistui makoisalta. Grillailun jälkeinen karaoke poikikin sitten loistavia esi-

tyksiä, ja pääsimme vihdoinkin krebaamisen makuun. Tiistaina päivänvalonsa näki myös karaokelajien uusi tulokas nimeltä Reipas69, mutta ei siitä sitten sen enempää.

Keskiviikkona päästiinkin jo yliopisto-opiskelun makuun, kun alkoi tietotekniikan luennot. Keskiviikko oli muutenkin välipäivä kaikesta, sillä emme uskaltaneet ylikunnon pelossa osallistua illan sporttirientoihin. No joskus on oltava kotonakin.

Fuksikapu vauhdissa..

Torstai on toivoa täynnä. Pubirundille lähdimme odottavaisin mielin. Saimme kokea myös opiskelijoiden juomarytmin, sillä torstainahan energijuoman tankkaaminen aloitettiin jo heti iltapäivällä. Fiksua sinäänsä, sillä silloin ehtii pitää enemmän hauskaa ja aamun krapulakin siirtyy aikaisemmaksi, kuten myös siitä selviäminen. Itse pubirundi oli hauskoja rasteja täynnä, ainakin ne mistä mitään muistamme. Ehkäpä juurikin samasta syystä ei pubirundista juuri enempää juttua irtoakaan! No yhtä kaikki hauskaa selvästi oli, ja mustamakkara oli upea makuelämys. Ainakin viimein koimme kuuluvamme joukkoon, sillä ryhmähenki torstaina koki suuren harppauksen.

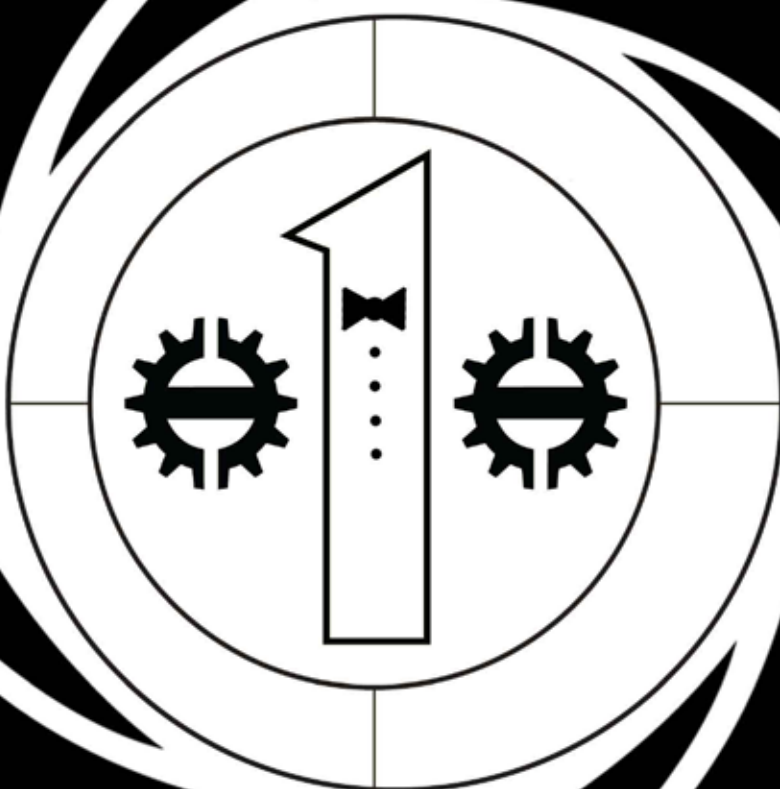
Oli torstailla tosin huonotkin puolensa. Nimittäin perjantaiksi tulimme molemmat kipeiksi, ja loppuviikko sujuikin sitten komiasti sohvan pohjalla.

Loppujen lopuksi fuksiviikko piti sisällään kasan hauskoja kokemuksia, uusia tuttavuuksia ja alkoholia. Mielestämme myös fuksikapteenimme Jukka ansaitsee erityismaininnan esimerkillisestä asenteestaan ja viiksistä.

- Santtu Loimusalo ja Lauri Venäläinen

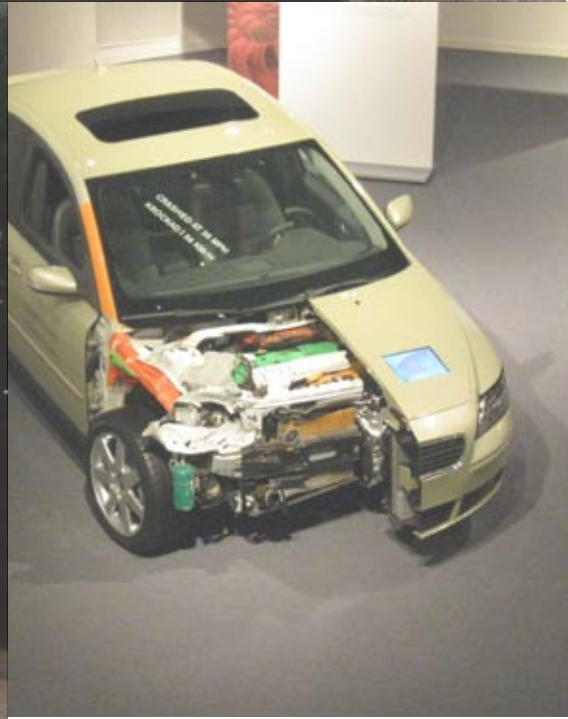
Talouskerho Markka presents

THIS FALL

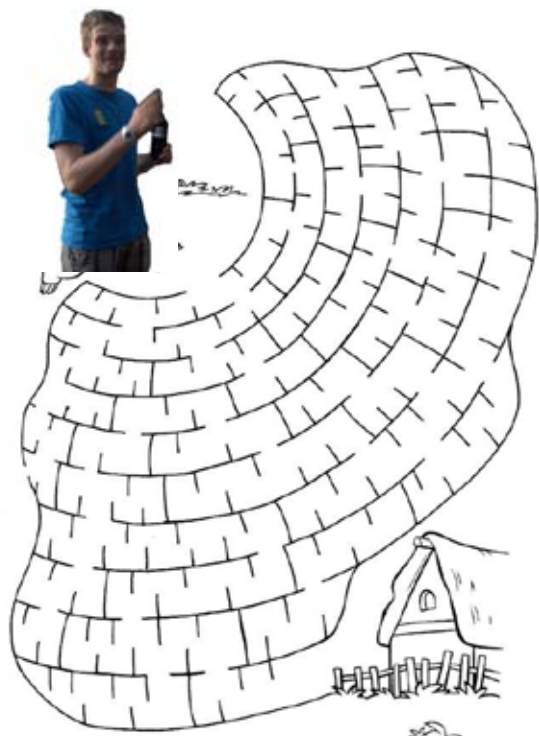
Sijoitusilta

XQ

AUTA JESSEÄ LÖYTÄMÄÄN TAKAISIN KCP:N MÖKKIIN.

VÄRITÄ IC HEVONEN MIELEISEKSI

TULEVIA TAPAHTUMIA:

22.10.	PROFFASAUNA
25.10.	FUKSISITSIT
25.10	LOKAKUUN KOLMIOT
9.11.	WANHUSSITSIT/ SENIORSITSIT
24.11.	SUKULAISSITSIT
29.11	TIMES LOCAL QUALIFICATION
xx.xx	INDECSIN VUOSIKOKOUS !

ETSI VIISI (6) VIRHETTÄ

BE > YOU IMAGINED

This is your invitation to join an organization offering greater opportunity, greater challenge and greater satisfaction. An organization dedicated to teamwork and collaboration. An organization working in the forefront of technology, helping 18 of Finland's 20 largest companies to reinvent business. Our capabilities are so broad, you can even change jobs without ever changing companies. Talk to Accenture and discover how great you can be. Visit accenture.fi/tyopaikat

>
accenture

High performance. Delivered.

BE GREATER THAN

KESÄCASENPURKU KUVINA

